

fagetiske standarder. Det må også klart forventes, at advokatstanden orienterer myndighederne, hvis de bliver opmærksomme på, at lovgivningen fører til et generelt misbrug eller omgåelse.

Men tillid mellem professionelle rådgivere og deres klienter er altafgørende for, at rådgiveren får de nødvendige oplysninger til brug for deres arbejde, og tavshedspligten er altså en forudsætning for dette tillidsforhold. Den er så væsentlig, at advokater og i mange tilfælde revisorer er fritaget for vidnepligt i retsplejelovent, og derfor må jeg sige, at jeg ikke kan tilslutte mig det foreslåede brud med tavshedspligten, som forslaget indeholder.

Det foreslås også, at rådgiveren skal hemmeligholde indberetningen til den relevante myndighed også over for sin egen klient. Også dette mener jeg vil være totalt ødelæggende for tillidsforholdet mellem rådgiverne og deres klienter og dermed et brud på et meget væsentligt princip.

Jeg tror og mener, at hensynet til såvel det offentlige som til klienten med den nuværende lovgivning er godt afbalanceret og på en fornuftig måde, nemlig ved branchernes selvjustits på den ene side og hensynet til det offentlige på den anden side. Jeg må derfor på regeringens vegne afvise lovforslaget.

Der er ingen tvivl om, at det, Enhedslisten ønsker at opnå, nemlig at undgå sager om selskabstømning og andre vederstyggeligheder i fremtiden, kan vi alle fuldt ud tilslutte os. Men jeg mener ikke, at dette lovforslag er egnet til at løse det formål, og jeg er oven i købet bange for, at det måske vil gøre mere skade end gavn.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg vil her ved indledningen af debatten bare sige, at vi er fuldstændig klar over, at det er et meget besværligt område at lovgive på. Vi er også helt klar over, at der nemt kan komme indvendinger og ændringsforslag, som vi bliver nødt til at lytte efter. Det vil vi selvfølgelig gøre, selv om jeg må sige, at vi har prøvet at tage hånd om nogle af de indvendinger, som erhvervsministeren lige er kommet med, f.eks. ved ikke at pålægge rådgivere, at de skal opgive deres klients navn, men kun oplyse om art og metode, som de bliver bekendt med, til omgåelse af f.eks. skattelovgivning.

Jeg må også sige, at jeg er lidt forundret over, at erhvervsministeren ikke er noget mere positiv

over for tanken om, at der kan gøres noget. En henvisning til de gældende regler hjælper jo ikke meget, når vi har set, at ulovlighederne har kunnet foregå i årevis, selv om vi vidste, at både revisorer og advokater var klar over, at der var noget galt. Jeg har da også bemærket, at justitsministeren har offentliggjort, at man i Justitsministeriet overvejer, om man ikke kan stramme nogle regler på rådgiverområdet.

Når jeg tager ordet her til indledning, så er det ikke for at foregribe min ordførertale, men bare for at sige, at jeg selvfølgelig gerne vil have, at man kommenterer og fortæller, hvor man ser, der er problemer i det, men i allerhøjeste grad også forholder sig til det principielle: Hvordan får vi rådgiverne mere over på samfundets side, når det drejer sig om at bekæmpe økonomisk kriminalitet?

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jamen vi skal da selvsagt dykke ned i alt dette her under udvalgsbehandlingen – også teknisk-juridisk set og sådan noget – og det bidrager Erhvervsministeriet meget gerne til, det siger sig selv. Men jeg vil gerne sige, at jeg ikke bare har henvist til eksisterende regler i den forstand. Jeg kan godt se, at der har været betydelige huller i alt det, der er foregået, f.eks. i forbindelse med selskabstømninger. Det må vi jo erkende. Sådan er dét.

Men jeg vil godt sige, at jeg netop påpegede, at vi i mellemtiden, f.eks. hvad angår revisorerne, har fået fastslået i loven, at revisor er offentlighedens tillidsrepræsentant. Det er et vigtigt princip at få slået fast, og vi har udmøntet det i bekendtgørelsen. Jeg nævnte som ét eksempel, at nu skal revisor i revisorpåtegningen oplyse, hvis der er ting, som han vurderer kan være strafbelagt på en eller anden måde.

Så jeg siger ikke bare, at det skal være, ligesom det var for 5 år siden. Jeg mener, at der er strammet op på nogle områder, men jeg har altså også stadig væk de meget principielle forbehold, f.eks. hvad angår advokater, som jeg også på regeringens vegne har redegjort for.

Med hensyn til justitsministerens bemærkning – nu ved jeg ikke præcis, i hvilken sammenhæng den er faldet – så må jeg sige, at vi jo alle sammen var enige om, at der skulle nedsættes et udvalg om rådgiveransvar. Jeg vil ikke påstå, at det måske rammer lige ned i hjertet af dette her forslag, men vi er jo i gang med i et udvalg, som hele Folketinget har været enig om at nedsætte, at se på rådgiveransvaret. Det er